

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2002/C 170/01	Euroens vekselkurs	1
2002/C 170/02	Statsstøtte — Tyskland — Støtteforanstaltning C 94/01 (ex NN 55/2001) — Støtte til salg og eksport af produkter fra Mecklenburg-Vorpommern — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	2
2002/C 170/03	Statsstøtte — Italien — Støtteforanstaltning C 41/2002 (ex N 134/2002) — Investeringsstøtte til Aquafil Technopolymers SpA — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	7
2002/C 170/04	Statsstøtte — Frankrig — Støtteforanstaltning C 42/2002 (ex N 286/2002) — Kompensation for de franske luftfartsselskabers indtægtstab i perioden 15.-19. september 2001 — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	11
2002/C 170/05	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	16
2002/C 170/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2873 — Logista/Gestcamp/Logesta) — Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure ⁽¹⁾	18

II *Forberedende retsakter*

.....

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	III Oplysninger	
	Rådet	
2002/C 170/07	Meddelelse om afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver	19
2002/C 170/08	Tekster, der er offentliggjort i <i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> C 170 E	20
	Kommissionen	
2002/C 170/09	MEDIA Plus — Udvikling, distribution og markedsføring (2001-2005) — Iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner — Indkaldelse af forslag 40/2002 — Støtte til markedsføring og markedsadgang	21
2002/C 170/10	Resultater af licitationerne (Fællesskabets fødevarerhjælp)	22
<hr/>		
	Berigtigelser	
2002/C 170/11	Berigtigelse til kontrolinstanser, som medlemsstaterne har givet meddelelse om efter artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT C 69 af 18.3.2002)	23

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

15. juli 2002

(2002/C 170/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0024	LVL	lettiske lats	0,5975
JPY	japanske yen	116,22	MTL	maltesiske lira	0,4175
DKK	danske kroner	7,4289	PLN	polske zloty	4,1943
GBP	pund sterling	0,6413	ROL	rumænske leu	33073
SEK	svenske kroner	9,24	SIT	slovenske tolar	226,7767
CHF	schweiziske franc	1,4694	SKK	slovakiske koruna	44,563
ISK	islandske kroner	85,24	TRL	tyrkiske lira	1697000
NOK	norske kroner	7,357	AUD	australske dollar	1,7839
BGN	bulgarske lev	1,9466	CAD	canadiske dollar	1,5371
CYP	cypriotiske pund	0,57753	HKD	hongkongske dollar	7,8186
CZK	tjekkiske koruna	29,360	NZD	newzealandske dollar	2,0518
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	1,7432
HUF	ungarske forint	246,55	KRW	sydkoreanske won	1169,4
LTL	litauiske litas	3,4532	ZAR	sydafrikanske rand	10,0501

(1) Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

STATSSTØTTE — TYSKLAND

Støtteforanstaltning C 94/01 (ex NN 55/2001) — Støtte til salg og eksport af produkter fra Mecklenburg-Vorpommern

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2002/C 170/02)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 20. december 2001, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Tyskland, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de støtteforanstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Konkurrence
 Direktoratet G
 Registreringskontoret for Statsstøtte
 B-1049 Bruxelles
 Fax (32-2) 296 12 42.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Tyskland. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Sagsforløb

- Kommissionen fik kendskab til retningslinjerne for tildeling af støtte til salg og eksport af produkter fra Mecklenburg-Vorpommern (i det følgende benævnt »delstatens retningslinjer«). En række af bestemmelserne er tilsyneladende ikke forenelige med EF-traktatens artikel 87.
- Den 2. juli 2001 tilsendte Kommissionen de tyske myndigheder et brev med anmodning om deres kommentarer. Den anmodede endvidere de tyske myndigheder om at få bekræftet, at delstatens retningslinjer er suspenderet med omgående virkning.
- Formålet med delstatens retningslinjer er at støtte programmer i forbindelse med lancering af produkter, messer og udstillinger, delte kontorer i udlandet og eksportmedarbejdere.
- Det specifikke mål går ud på at vinde eller genindvinde eksportmarkeder, især ved at afhjælpe mangler i markedsføringen eller produktplanlægningen.
- Støtten ydes i form af tilskud, der ikke skal tilbagebetales, og udbetalingen hævdes at være i overensstemmelse med Kommissionens de minimis-regel.
- Planlagt kumuleringsregel: de minimis-støtte i henhold til delstatens retningslinjer samt anden de minimis-støtte, som støttemodtager har fået tildelt efter 19. august 1992 og inden for en periode på tre år må ikke overstige 100 000 ECU.
- »Støtte til eksport« er ikke omfattet af forbuddet om, at de minimis-støtte ikke må overstige 100 000 ECU. Formålet med denne bestemmelse er at foreskrive et absolut forbud om de minimis-støtte til eksport.
- Støttemodtagere er SMV. I forbindelse med støtte til messer og udstillinger ydes der endvidere støtte til handelsmessesammenslutninger, handelskamre, sammenslutninger, brancheforeninger, erhvervsammenslutninger, lav, kommuner osv. under forudsætning af, at de opererer på vegne af andre virksomheder eller deres egne medlemmer, og at støtten formidles videre til disse virksomheder.

Detaljeret beskrivelse af støtten

9. Der ydes støtte til følgende foranstaltninger: Programmer i forbindelse med lancering af produkter: rådgivning om udvikling af markedsføringsmål for specifikke virksomheder, udarbejdelse af markedsføringsplaner eller dele af sådanne planer (f.eks. produktstyling, prisfastsættelse, PR-strategier, tilrettelæggelse af markedsføringen); præsentation og demonstration af prototyper, drift af varebørser, eksportfremmebegivenheder, udvikling af nyt salg og samarbejdsmuligheder og image-forbedring, udvikling af oprindelseslogo for flere sektorer. Støtte til messer og deltagelse i udstillinger i Tyskland og i udlandet: udgifter i direkte tilknytning til etablering og drift af stande (leje af stand, etableringsomkostninger for stand op til 255,6 EUR (500 DEM) pr. m², tilslutning til el, vand og spildevandsanlæg osv., optagelse i kataloger, PR i forbindelse med begivenheden op til højst 2 556,5 EUR (5 000 DEM), tolkning, transport og forsikring). Støtte til kontorer, der deles i udlandet: udgifter i direkte tilknytning til etablering og drift af delte kontorer (kontorudstyr og maskiner, som kan flyttes, udgifter til løbende fornødenheder, udgifter til udenlandsk personale, når det grundlæggende retsforhold er etableret med henblik på etablering og drift af et delt kontor). Støtte til ekspertmedarbejdere: indkomstskattepligtig bruttoløn til én ekspertmedarbejder i en periode på et år og under ekstraordinære omstændigheder to år.
10. Lofterne er fastsat i procent og absolutte tal, der varierer fra 50 til 80 % og fra 20 451,7 EUR (40 000 DEM) til 46 016,3 EUR (90 000 DEM).

Vurdering af støtten

11. Da der under ovennævnte retningslinjer kun ydes støtte op til loftet i de minimis-reglen, anvender Kommissionen forordning (EF) nr. 69/2001 fra og med 2. februar 2001, og i perioden forinden meddelelsen fra 1996 om de minimis-reglen.
12. En række aspekter i delstatens retningslinjer er tilsyneladende uforenelige med reglerne om de minimis-støtte.
13. Det fremgår klart af disse regler, at det ikke er tilladt at yde de minimis-støtte til eksport, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksport.
14. Det hævdes fra Tysklands side, at de nationale foranstaltninger ikke falder ind under definitionen på eksportrelaterede aktiviteter.
15. Kommissionen nærer alvorlig tvivl herom under henvisning til ordningens formål (punkt 4) i forbindelse med de mest støtteberettigede omkostninger (punkt 9).
16. Det fremgår ikke klart af delstatens retningslinjer, at der ikke kan ydes de minimis-støtte til eksportrelaterede aktiviteter (punkt 7).
17. Beregningen af de minimis-loftet, herunder kumulering (punkt 6), synes også at være uforenelig med Kommissionens regler.
18. I henhold til delstatens retningslinjer kan der ydes støtte til forarbejdning af landbrugs- og fiskeriprodukter og produkter fra fiskeopdræt, hvilket ikke er i overensstemmelse med de minimis-reglerne.
19. Det fremgår endvidere ikke klart af delstatens retningslinjer, om de overholder kontrolmekanismerne i de minimis-reglerne.
20. Af ovennævnte grunde nærer Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt de minimis-reglerne overholdes. Da der under den nationale ordning klart ydes støtte til virksomheder af statslige midler, og da man søger at vinde markeder uden for Mecklenburg-Vorpommern, vil støtten formentlig forvride konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, jf. EF-traktatens artikel 87 ff.
21. Hvis der er ydet eksportstøtte, der ikke er omfattet af de minimis-reglerne, nærer Kommissionen betænkelighed med hensyn til, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. Eksportstøtte er særlig skadelig for konkurrencen, uanset om der ydes støtte til eksport uden for EU eller til andre EU-medlemsstater. Kommissionen er særlig betænkelig, hvis støtten gives til eksport inden for Fællesskabet.
22. Hvis støtten til konsulentvirksomhed og deltagelse i messer og udstillinger ikke er omfattet af de minimis-reglerne, nærer Kommissionen endvidere betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet inden for rammerne om reglerne for SMV.
23. Selv om Kommissionen baserer sin vurdering på retningslinjerne for national regional støtte ⁽¹⁾, nærer den tvivl med hensyn til, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet.
24. Under henvisning til ovenstående betragtninger anmoder Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Tyskland om senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsende sine bemærkninger og alle de oplysninger, der kan hjælpe med til at vurdere støtten. Kommissionen ønsker især oplysninger om det pågældende budget og antallet af støttemodtagere. Den anmoder endvidere Tyskland om omgående at fremsende kopi af dette brev til eventuelle støttemodtagere.
25. I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 kan ulovlig udbetalt støtte kræves tilbagebetalt af støttemodtager. Desuden kan der gives afslag på at opføre udgifter til nationale foranstaltninger, der direkte påvirker EF-foranstaltninger, på EUGFL-budgettet.

⁽¹⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

BREVETS ORDLYD

»Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden über die vorerwähnte Maßnahme übermittelten Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag („EG“) in Verbindung mit Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates ⁽²⁾ einzuleiten.

Das Verfahren

1. Im Juni 2001 erfuhr die Kommission von der Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen zur Unterstützung des Absatzes und Exports von Produkten aus Mecklenburg-Vorpommern (Absatz und Exportunterstützungsrichtlinie — AEURL) (in weiterer Folge: Landesrichtlinie). Mehrere Bestimmungen dieser Landesrichtlinie schienen mit Artikel 87 EG nicht übereinzustimmen. Da die Landesrichtlinie mit 25. Mai 1998 datiert ist, wurde die Maßnahme als nicht notifizierte Beihilfe unter der Nummer NN 55/2001 eingetragen.
2. Mit Datum vom 2. Juli 2001 (D/52684) sandte die Kommission ein Schreiben an Deutschland. Darin wurde Deutschland aufgefordert zur Landesrichtlinie beihilferechtlich Stellung zu beziehen. Insbesondere, wies die Kommission darauf hin, dass De-minimis-Bestimmungen verletzt worden sein könnten. Weiters bat die Kommission die deutschen Behörden zu bestätigen, dass die Anwendung der Landesrichtlinie umgehend ausgesetzt wird. Die Frist zur Beantwortung des Schreibens wurde bis zum 24. August 2001 verlängert. Deutschland antwortete mit Fax vom 30. August 2001 (EC3 F 2502 NN 55/01; A/36853 vom 31. August 2001).

Beschreibung der Maßnahme

3. Die Landesrichtlinie, die am 25. Mai 1998 in Kraft trat, ist die Rechtsbasis für das Land Mecklenburg-Vorpommern, um aus seinem eigenen Haushalt Zuwendungen zu gewähren für
 - A — Markteinführungsprogramme,
 - B — Förderungen von Messen und Ausstellungsbeteiligungen im In- und Ausland,
 - C — Förderungen von Firmengemeinschaftsbüros im Ausland und
 - D — Personalkostenzuschüsse für Außenwirtschaftsassistenten.
4. Spezifisches Ziel der Landesrichtlinie ist die Erschließung oder Wiedergewinnung von überregionalen Märkten und Exportmärkten. Darunter sind Märkte außerhalb von Mecklenburg-Vorpommern, also Märkte innerhalb von Deutschland, in anderen Mitgliedstaaten der EU und in Staaten, die nicht zur EU gehören, zu verstehen. Auf solchen Exportmärkten sollen vor allem im Marketing und bei der Produktgestaltung Defizite abgebaut werden.

5. Die Beihilfe wird in Form eines nicht rückzahlbaren Zuschusses gewährt ⁽³⁾. Gemäß dem Text der Landesrichtlinie wird der Zuschuss unter Einhaltung der De-minimis-Bestimmungen der Kommission vergeben. Obwohl in der Landesrichtlinie auf die De-minimis-Vorschriften des KMU-Gemeinschaftsrahmens von 1992 hingewiesen wird ⁽⁴⁾, hat Deutschland in seinem Schreiben vom 30. August 2001 versichert, dass seit Inkrafttreten der Landesrichtlinie die Bestimmungen der De-minimis-Mitteilung von 1996 eingehalten worden sind, und der Hinweis auf den Gemeinschaftsrahmen KMU von 1992 ein redaktionelles Versehen ist. Außerdem verpflichtete sich Deutschland, umgehend eine Berichtigung zu Punkt 5.2.1.1 der Landesrichtlinie vorzunehmen.
6. Weiters kennt die Landesrichtlinie eine Kumulierungsvorschrift ⁽⁵⁾. Danach darf eine De-minimis-Beihilfe aus der vorliegenden Landesrichtlinie mit einer anderen De-minimis-Beihilfe, die der Zuwendungsempfänger nach dem 19. August 1992 und innerhalb einer Zeitspanne von drei Jahren erhalten hat, den Betrag von 100 000 ECU nicht überschreiten.
7. Bemerkenswert ist, dass „von der Kumulierungsbeschränkung“ — also von der Vorschrift, wonach mehrere De-minimis-Beihilfen den Betrag von 100 000 ECU nicht überschreiten dürfen — „Beihilfen für die Ausfuhr“ ausgenommen sind. Dieser Satz wurde von Deutschland im Schreiben vom 30. August 2001 aufgeklärt. Er soll ausdrücken, dass es für die Ausfuhr gar keine De-minimis-Förderung gibt.
8. Beihilfempfänger sollen KMU, im Sinne der Empfehlung der Kommission sein ⁽⁶⁾. Für Maßnahmen im Bereich B (Messe und Ausstellungsbeteiligungen im In- und Ausland) kommen außerdem noch in Betracht ⁽⁷⁾: Messengesellschaften, Industrie- und Handelskammern, Verbände, Arbeitsgemeinschaften, Arbeitskreise, Innungen, Kommunen und andere, soweit sie für andere Unternehmen oder ihre eigenen Mitglieder tätig sind und die Zuwendungen an diese weiterreichen.
9. Als beihilfefähige Kosten sind vorgesehen ⁽⁸⁾:
 - ad A: Markteinführungsprogramme
 - Beratung bei der Erarbeitung von unternehmensspezifischen Marketingzielen,
 - Erarbeitung von Marketingkonzepten oder von Teilen solcher Konzepte (z. B. Produktgestaltung, Preisbildung, Werbestrategie, Vertriebsorganisation),

⁽³⁾ Punkt 5.1 der Landesrichtlinie.

⁽⁴⁾ Punkt 5.2.1.1 der Landesrichtlinie.

⁽⁵⁾ Punkt 5.2.1.1 der Landesrichtlinie und Anlage 5 zum Antrag auf Gewährung der Absatz- und Exporthilfe, die vom Unternehmen auszufüllen ist.

⁽⁶⁾ Die Definition der Kommission zu KMU, wie in der Verordnung (EG) Nr. 70/2001 der Kommission vom 12. Januar 2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen wiedergegeben, wird mit Ziffer 3.1.1 der Landesrichtlinie eingehalten.

⁽⁷⁾ Punkt 3.3.2 der Landesrichtlinie.

⁽⁸⁾ Punkte 2.3.3 und 5.2.2—5.2.5 der Landesrichtlinie.

⁽²⁾ ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1 ff.

- Präsentation und Vorführung von Prototypen,
- Durchführung von Warenbörsen,
- Veranstaltungen zur Verbesserung des Exports, zur Erschließung neuer Absatz- und Kooperationsmöglichkeiten und zur Herstellung von imagebezogenen und branchenübergreifenden Herkunftslagos;

ad B: Förderungen von Messen und Ausstellungsbeteiligungen im In- u. Ausland

- Ausgaben, die für die Einrichtung und den Betrieb des Standes unmittelbar erforderlich sind: Standmiete, Standbau bis zu 255,6 EUR (500 DEM) pro qm, Anschluss an Strom und Wasserversorgung, Entsorgung, Katalogeintragung, veranstaltungsbezogene Werbung bis zu 2 556,5 EUR (5 000 DEM), Dolmetschereinsatz, Transport und Versicherung;

ad C: Förderungen von Firmengemeinschaftsbüros im Ausland

- Ausgaben, die für die Errichtung und den Betrieb des Firmengemeinschaftsbüros unmittelbar erforderlich sind: bewegliche Büroeinrichtung und Bürotechnik, Ausgaben für den laufenden Geschäftsbedarf, Ausgaben für das ausländische Personal, wenn das zugrunde liegende Rechtsverhältnis im Hinblick auf Errichtung und den Betrieb des Gemeinschaftsbüros gegründet wurde;

ad D: Personalkostenzuschüsse für Außenwirtschaftsassistenten

- Das lohn- und einkommenssteuerpflichtige Bruttogehalt eines einzigen Mitarbeiters für Außenwirtschaft für ein Jahr, in Ausnahmefällen für 2 Jahre.

10. Von diesen beihilfefähigen Kosten werden im Falle eines

- Firmengemeinschaftsbüros 80 %, Höchstbetrag 25 564,6 EUR (50 000 DEM),
- Einzelantrags (Antrag von nur einem KMU), 50 %, Höchstbetrag 20 451 EUR (40 000 DEM),
- Gemeinschaftsantrag (mindestens drei KMU) 50 %, Höchstbetrag 46 016,3 EUR (90 000 DM), und
- Außenwirtschaftsassistenten 40 %, Höchstbetrag 12 271 EUR (24 000 DEM) im ersten Jahr und 10 225,8 EUR (20 000 DEM) im zweiten Jahr, ersetzt ⁽⁹⁾.

Würdigung der Maßnahme

11. In der Landesrichtlinie wird explizit darauf hingewiesen, dass nur Beihilfen im Umfang von De-minimis-Beträgen vergeben werden ⁽¹⁰⁾. Im Schreiben vom 30. August 2001 widerspricht Deutschland dieser Tatsache nicht. Da-

⁽⁹⁾ Punkt 5 der Landesrichtlinie.

⁽¹⁰⁾ Die Kommission nimmt die Selbstverpflichtung Deutschlands im Schreiben vom 30. August 2001, das redaktionelle Versehen, bei De-minimis-Regeln auf den KMU-Gemeinschaftsrahmen von 1992 zu verweisen, umgehend abzuändern (vgl. Rn. 5), zur Kenntnis.

her wird die Kommission die Bestimmungen zu De-minimis-Beihilfen anwenden. Diesbezüglich ist seit 2. Februar 2001 die Verordnung (EG) Nr. 69/2001 ⁽¹¹⁾ in Kraft. Sie hat rechtsgestaltende Wirkung und kann keine rückwirkende Kraft entfalten ⁽¹²⁾. Daher ist diese Verordnung im konkreten Fall ab dem 2. Februar 2001 anzuwenden. Für Sachverhalte, in denen eine De-minimis-Beihilfe vor diesem Datum gewährt wurde, kommt die Mitteilung der Kommission von 1996 über De-minimis-Beihilfen ⁽¹³⁾ zur Anwendung.

12. Die Landesrichtlinie scheint in mehreren Bereichen mit den Regeln zu De-minimis-Beihilfen nicht übereinzustimmen. So dürften das Verbot exportbezogene Tätigkeiten zu unterstützen, die zulässige Höhe der De-minimis-Beihilfe, der sachliche Anwendungsbereich und der für De-minimis-Beihilfen vorgesehene Kontrollmechanismus, verletzt worden sein.

13. Die Bestimmungen der Kommission für De-minimis-Beihilfen legen fest, dass Exportbeihilfen von der De-minimis-Regel nicht profitieren dürfen. Unter einer Exportbeihilfe ist eine solche zu verstehen, die unmittelbar mit der ausgeführten Menge, der Errichtung und dem Betrieb eines Vertriebsnetzes oder den laufenden Ausgaben einer Exporttätigkeit im Zusammenhang steht ⁽¹⁴⁾. Bezüglich der Teilnahme an Messen, der Durchführung von Studien oder der Inanspruchnahme von Beratungsdiensten zwecks Lancierung eines neuen oder eines bestehenden Produkts auf einem neuen Markt geht die Kommission davon aus, dass diese Aktivitäten keine Exportbeihilfe darstellen ⁽¹⁵⁾. Daher sind sie von der De-minimis-Regel abgedeckt.

14. Deutschland argumentiert in seinem Schreiben vom 30. August 2001, dass die in der Landesrichtlinie aufgeführten Schwerpunkte nicht unmittelbar mit einer Exporttätigkeit in Zusammenhang stünden. Die Bezeichnung „Absatz- und Exportunterstützungsrichtlinie“ wäre insofern missverständlich, als es sich hierbei nur um Beihilfen zur Verbesserung der Wettbewerbsfähigkeit von KMU — bis hin zu den Start-ups handle, die sich auf den Einstieg in überregionale Absatzmärkte vorbereiten. Die anteilige Unterstützung der hierfür notwendigen Erarbeitung von Marketingkonzepten bzw. der befristeten anteiligen Finanzierung eines Außenwirtschaftsassistenten stellten somit eine besonders wichtige Hilfestellung für die jungen Unternehmen in Mecklenburg-Vorpommern dar, aber keine Beihilfe für die Ausfuhr. Dies betreffe auch die Errichtung von Firmengemeinschaftsbüros im Ausland. Diese fungierten nicht als Vertriebsnetz — in den meisten Fällen seien derartige Einrichtungen vor Ort mit einer Person besetzt — sondern vielmehr als Kontakt- und Kooperationsstelle auch für Unternehmen, die nicht unmittelbar an einem solchen Gemeinschaftsbüro beteiligt seien. Diese Büros dienten als Anlaufstelle für erste Kontakte mit ausländischen Behörden und Unternehmen. Hier teilten sich häufig Unternehmen völlig verschiedener Branchen die vorhandene Infrastruktur, wie z. B. Büroeinrichtung und Sekretärin.

⁽¹¹⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 30 ff.

⁽¹²⁾ Rechtssache 158/78, Biegi [1979] Slg. 1103, Randnr. 11.

⁽¹³⁾ ABl. C 68 vom 6.3.1996, S. 9 ff.

⁽¹⁴⁾ Artikel 1 lit b der De-minimis-Verordnung, Fußnote 3 der De-minimis-Mitteilung.

⁽¹⁵⁾ Erwägungsgrund 4 der De-minimis-Verordnung, Fußnote 3 der De-minimis-Mitteilung.

15. Die Argumentation Deutschlands, wonach die Förderung aufgrund der Landesrichtlinie nicht im unmittelbaren Zusammenhang mit einer Exporttätigkeit stünde, weckt starke Bedenken bei der Kommission. Der erklärte Zweck — nämlich die Erschließung oder Wiedergewinnung von überregionalen Märkten oder Exportmärkten (Rn. 4) —, in Verbindung mit den meisten förderfähigen Kosten (Rn. 9) werfen hier erhebliche Zweifel auf. So scheinen zum Beispiel Zuschüsse für die Erarbeitung von Marketingkonzepten, die Präsentation und Vorführung von Prototypen, die Gründung und Aufrechterhaltung eines Firmengemeinschaftsbüros, die Durchführung von Warenbörsen, Veranstaltungen zur Verbesserung des Exports und zur Erschließung neuer Absatz- und Kooperationsmöglichkeiten im Ausland sowie der Mitarbeiter für Außenwirtschaft, der die Außenwirtschaftstätigkeit des Zuwendungsempfängers unterstützt, im besonderen Export und Technologiekooperation über die Landesgrenzen hinweg⁽¹⁶⁾, eine für das Zielland geeignete Fremdsprache beherrschen und über eine Ausbildung bzw. Erfahrung im Bereich Außenhandel verfügen muss⁽¹⁷⁾, Förderungen darzustellen, die sich auf Exporttätigkeiten beziehen.
16. In diesem Zusammenhang möchte die Kommission auch darauf hinweisen, dass die in der Landesrichtlinie gewählte Formulierung (Rn. 7), wonach „von der Kumulierungsbeschränkung“ — also von der Vorschrift, wonach mehrere De-minimis-Beihilfen den Betrag von 100 000 ECU nicht überschreiten dürfen — „Beihilfen für die Ausfuhr“ ausgenommen sind, nicht wirklich präzise genug ausdrückt, dass es für die Ausfuhr gar keine De-minimis-Förderung geben darf. Die Kommission glaubt, dass dieses Interpretationsergebnis nicht von jedem Adressaten eindeutig, und ohne Zweifel abgeleitet werden kann.
17. Die Berechnung der De-minimis-Höchstgrenze, inklusive im Falle der Kumulierung, scheint ebenfalls nicht im Einklang mit den von der Kommission veröffentlichten Regeln zu stehen. Die Gemeinschaftsregeln sehen vor, dass der De-minimis-Betrag für ein Unternehmen innerhalb von drei Jahren den Höchstbetrag von 100 000 EUR nicht übersteigen darf. Die Landesrichtlinie sieht vor, dass der Zuwendungsempfänger nach dem 19. August 1992 und innerhalb einer Zeitspanne von drei Jahren den Höchstbetrag nicht überschreiten darf (Rn. 6).
18. Die Gemeinschaftsregeln zu De-minimis-Beträgen finden, unter anderem, keine Anwendung auf die Bereiche Landwirtschaft, Fischerei und Aquakultur. Die Landesrichtlinie hingegen lässt eine Förderung der Verarbeitung von landwirtschaftlichen Produkten, Fischereiprodukten und Produkten der Fischzucht zu⁽¹⁸⁾.
19. Aus der Landesrichtlinie lässt sich auch nicht erkennen, inwiefern der letzte Absatz der De-minimis-Mitteilung von 1996 oder Artikel 3 der Verordnung (EG) Nr. 69/2001 eingehalten worden ist.
20. Aus den oben genannten Gründen geht die Kommission davon aus, dass erhebliche Zweifel bestehen, ob die De-minimis-Vorschriften eingehalten worden sind. Die Landesrichtlinie sieht jedoch eindeutig Förderungen an Unternehmen aus staatlichen Mitteln vor. Da diese dazu dienen, Märkte außerhalb Mecklenburg-Vorpommerns zu erschließen, sind sie geeignet den Wettbewerb zu verfälschen und den Handel zwischen den Mitgliedstaaten zu beeinträchtigen. Daher ist die Landesrichtlinie unter dem Gesichtspunkt von Artikel 87 ff. EG zu prüfen.
21. Sollten Exportbeihilfen vergeben worden sein, die nicht von den De-minimis-Vorschriften abgedeckt sind, erhebt die Kommission Bedenken in Bezug auf die Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt. Exportbeihilfen sind besonders schädlich für den Wettbewerb, egal ob die Beihilfen Exporte für Länder außerhalb der EU oder Exporte für andere Mitgliedstaaten der EU fördern. Die Kommission ist besonders besorgt, wenn Exportbeihilfen im innergemeinschaftlichen Handel vergeben werden. Diese wirken sich am direktesten auf dem Markt eines anderen Mitgliedstaates aus. Den Wettbewerb zu verfälschen, indem eine erhöhte Präsenz am Markt eines anderen Mitgliedstaates finanziert wird, verletzt nicht nur die Regeln zu staatlichen Beihilfen, sondern auch Artikel 10 EG. Es widerspricht dem übergreifenden wirtschaftlichen Ziel der Gemeinschaft, das einen homogenen Markt, frei von Hindernissen, Beschränkungen und Verzerrungen errichten möchte und dem Prinzip der offenen Marktwirtschaft mit freiem Wettbewerb verpflichtet ist.
22. Falls Beratungsdienstleistungen und die Teilnahme an Messen und Ausstellungen nicht von den De-minimis-Vorschriften abgedeckt sind, hat die Kommission ebenfalls Zweifel hinsichtlich der Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt unter dem Blickwinkel der von der Kommission niedergelegten KMU-Regeln. Es scheint, als ob die Landesrichtlinie nicht auf KMU beschränkt ist. Ferner scheinen sowohl Ziffer 4.2.3 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen⁽¹⁹⁾ und die dazu ergangenen Entscheidungen der Kommission, als auch Artikel 5 litera b) der Verordnung (EG) Nr. 70/2001⁽²⁰⁾ (KMU-Freistellungsverordnung) nicht eingehalten worden zu sein. Auch scheint die Landesrichtlinie die Verarbeitung von landwirtschaftlichen Produkten, Fischereiprodukten und Produkten der Fischzucht zuzulassen⁽²¹⁾, was gegen Ziffer 3.3 des KMU-Gemeinschaftsrahmens und Artikel 2 der KMU-Freistellungsverordnung verstößt. Ebenso vernachlässigt die Landesrichtlinie andere in den KMU-Regeln festgelegte Vorschriften.

⁽¹⁶⁾ Punkt 4.4.1 der Landesrichtlinie.

⁽¹⁷⁾ Erläuternde Erklärungen auf der Webseite zum Außenwirtschafts-assistenten, <http://www.tbi-mv.de/export/html>

⁽¹⁸⁾ Punkt 3.2 der Landesrichtlinie.

⁽¹⁹⁾ ABl. C 213 vom 23.7.1996, S. 4 ff.

⁽²⁰⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 33 ff.

⁽²¹⁾ Punkt 3.2 der Landesrichtlinie.

23. Selvt wenn die Kommission die Leitlinien für staatliche Beihilfen mit regionaler Zielsetzung ⁽²²⁾ heranzieht, hat sie Zweifel hinsichtlich der Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt. Mecklenburg-Vorpommern ist ein Regionalfördergebiet gemäß Artikel 87 Absatz 3 litera a) EG. In keinem Förderfall scheint es sich um eine Erstinvestition gemäß Ziffer 4.4 der Regionalleitlinien zu handeln. Daher sind die Regeln zu Betriebsbeihilfen zu prüfen (Ziffer 4.15 und 4.17 der Regionalleitlinien). Falls Betriebsbeihilfen dazu dienen, Exporte zwischen Mitgliedstaaten zu fördern, sind sie nicht erlaubt. Geht man von der Annahme aus, dass die Landesrichtlinie keine Exportbeihilfe vergibt, muss die Betriebsbeihilfe mehreren Bedingungen entsprechen. Diese scheinen nicht erfüllt worden zu sein. Für Auslandsbüros kommt noch hinzu, dass diese sich außerhalb des Regionalfördergebiets befinden und daher für eine Regionalförderung nicht in Frage kommen. Überdies vernachlässigt die Landesrichtlinie auch andere Vorschriften der Regionalleitlinien, wie zum Beispiel den Anwendungsbereich.
24. Im Lichte der vorangegangenen Erwägungen fordert die Kommission Deutschland im Rahmen des Verfahrens nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens seine Stellungnahme abzugeben und alle für die Würdigung der Beihilfe/Maßnahme sachdienlichen Informationen zu übermitteln. Insbesondere wünscht die Kommission über das Budget und die Anzahl der Beihilfeempfänger unterrichtet zu werden. Anderenfalls wird die Kommission eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente erlassen. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfe unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
25. Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen von den Empfängern zurückgefordert werden können.«

⁽²²⁾ ABl. C 74 vom 10.3.1998, S. 9 ff.

STATSSTØTTE — ITALIEN

Støtteforanstaltning C 41/2002 (ex N 134/2002) — Investeringsstøtte til Aquafil Technopolymers SpA

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2002/C 170/03)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 5. juni 2002, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de støtteforanstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Konkurrence
 Registreringskontoret for Statsstøtte
 B-1049 Bruxelles
 Fax (32-2) 296 12 42.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

1. Ved brev af 28. februar 2002 anmeldte de italienske myndigheder et projekt om ydelse af investeringsstøtte til

Aquafil Technopolymers SpA, som producerer polymerer, et kemisk produkt, der anvendes ved fremstilling af kunstfibre. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 6. marts 2002, som de italienske myndigheder besvarede ved brev af 12. april 2002.

2. Den anmeldte støtte består af et tilskud på 10 % af de investeringsomkostninger på 7 457 000,30 EUR, der skal afholdes af Aquafil Technopolymers SpA. Dette tilskud skal ydes af den autonome provins Trento i henhold til en lov, der samler al støtte, som provinsen yder til virksomheder, »legge provinciale 13 dicembre 1999 n. 6«, i det følgende benævnt »Trento-loven«.
3. Aquafil Technopolymers SpA er et 100 % ejet datterselskab af Aquafil SpA, som selv er en del af Gruppo Bonazzi SpA, Bonazzi-familiens holdingselskab. Gruppen, som er en af de vigtigste producenter af kunstfibre, har for nylig udviklet en vertikal integration af sin produktionskæde og i den forbindelse oprettet nye selskaber til fremstilling af de forskellige kemiske råstoffer, den har behov for til internt brug.
4. Den nye investering er en del af denne strategi. Aquafil Technopolymers SpA, som blev grundlagt for nylig, samler aktiviteterne inden for tilberedning af kemiske forbindelser og fremstillingen af basispolymerer. Investeringsomkostningerne består af erhvervelsen af en eksisterende industribygning (6,2 mio. EUR) og etableringen af det nødvendige udstyr deri (1,3 mio. EUR).
8. De italienske myndigheder mener, at Aquafil Technopolymers SpA's påtænkte investering er nødvendig for at bevare arbejdspladser og kan betragtes som en erstatningsaktivitet. Dette skulle være tilfældet, fordi den bygning, der erhverves med denne investering, og hvor den nye fabrik installeres, tilhørte Komarek SpA, et selskab under likvidation, hvorfra Aquafil Technopolymers SpA også vil overtage nogle af de ansatte. Virksomheden har forpligtet sig til at besætte mindst 9 af de 20 ekstra nye arbejdspladser, der vil blive skabt med denne nye fabrik, med tidligere ansatte fra Komarek SpA.
9. På nuværende tidspunkt konstaterer Kommissionen, at i overensstemmelse med dens godkendelse af Trento-loven ydes støtte i henhold til denne lov i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og inden for grænserne af disse. Den type støtte, der skal være omfattet af den pågældende bestemmelse, hvorefter der kan tillades støtte til store selskaber, ud over de horisontale målsætninger, ser ud til at svare til rednings- og omstrukturingsstøtte, hvor fællesskabsreglerne er rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering ⁽²⁾.

Vurdering af støtten

5. Den påtænkte støtte til Aquafil Technopolymers SpA består af et direkte tilskud, der skal finansieres med statslige midler fra den autonome provins Trento. Aquafil Technopolymers SpA's og Aquafil's produktion forhandles i stor udstrækning i hele Europa. Det påtænkte tilskud til Aquafil Technopolymers SpA ser på nuværende tidspunkt ud til at udgøre støtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
6. Ifølge regionalstøttekortet for Italien ⁽¹⁾ er Trento ikke berettiget til regional investeringsstøtte. Kommissionen er derfor i tvivl om, hvorvidt den påtænkte støtte kan betegnes som en regional undtagelse fra det generelle forbud i artikel 87, stk. 1.
7. Aquafil Technopolymers SpA er et helejet datterselskab af en stor industrigruppe. Det er derfor et stort selskab. De italienske myndigheder baserer deres anmeldelse på to bestemmelser i Trento-loven. Det hedder i lovens artikel 2, stk. 3, at store selskaber har mulighed for at få fordel af de støtteforanstaltninger i loven, som ikke svarer til en horisontal målsætning, forudsat at de individuelle tilskud på forhånd er anmeldt til og godkendt af Kommissionen. Dette vil være tilfældet, når støtten er nødvendig for at fastholde selskabets tilstedeværelse på markedet eller bevare arbejdspladser. Det hedder endvidere i lovens artikel 9, stk. 4, at i tilfælde af en erstatningsaktivitet kan investeringsstøtten forhøjes med 10 % i relation til den støtteintensitet, der er fastsat i fællesskabsreglerne. Erstatningsaktivitet defineres som oprettelse eller udvidelse af et selskab, der overtager en betydelig del af tidligere mistede arbejdspladser.
10. Kommissionen er i tvivl om, hvorvidt den anmeldte investeringsstøtte til Aquafil Technopolymers SpA kan anses for støtte til et selskab med henblik på at forblive på markedet eller bevare arbejdspladser, eller med andre ord rednings- eller omstrukturingsstøtte. Investeringen er ikke en del af en omstrukturering, men tværtimod er det en investering i en ekspansion/konsolidering på markedet for virksomheden og den gruppe, den tilhører. De italienske myndigheder forelagde ingen omstrukturingsplan, og de anførte heller ikke, at investeringen er en del af en omstrukturering af virksomheden. På nuværende tidspunkt er Kommissionen derfor i tvivl om, hvorvidt den påtænkte støtte kan anses for støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder eller for en af de former for støtte med horisontal målsætning, der kan ydes uden for de regionalstøtteberettigede områder.
11. Kommissionen er på nuværende tidspunkt i tvivl om, hvorvidt den påtænkte investeringsstøtte, med en intensitet på 10 % og til et beløb af 745 700 EUR, kan anses for en undtagelse fra det generelle forbud mod statsstøtte som anført i EF-traktatens artikel 88, stk. 1. Kommissionen er derfor i alvorlig tvivl om, hvorvidt den påtænkte støtte er forenelig med fællesmarkedet.

BREVETS ORDLYD

»La Commissione informa il governo italiano che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

⁽¹⁾ Godkendt af Kommissionen den 1.3.2000 (EFT C 175 af 24.6.2000) og den 20.6.2001 (brev SG/2001 D/289334).

⁽²⁾ EFT C 67 af 10.3.1999, s. 11 og EFT C 283 af 19.9.1997.

Procedimento

1. Con lettera del 28 febbraio 2002 le autorità italiane hanno notificato un progetto di aiuto all'investimento in favore di Aquafil Technopolymers SpA, impresa che produce polimeri, ossia un prodotto chimico utilizzato per la produzione di fibre sintetiche. La Commissione ha chiesto informazioni supplementari con lettera del 6 marzo 2002, cui le autorità italiane hanno risposto con lettera del 12 aprile 2002.

Descrizione dettagliata dell'aiuto

2. L'aiuto notificato consiste in un contributo pari al 10 % dell'investimento ammesso di 7 457 000,30 EUR, che sarà realizzato da Aquafil Technopolymers SpA. Il contributo sarà erogato dalla Provincia autonoma di Trento in virtù della legge provinciale 13 dicembre 1999, n. 6, in appresso indicata come la legge PAT (Provincia autonoma di Trento), che concerne tutti gli aiuti alle imprese da erogarsi da parte della Provincia.
3. Aquafil Technopolymers SpA è controllata al 100 % da Aquafil SpA, la quale rientra nel Gruppo Bonazzi SpA, facente capo alla famiglia Bonazzi. Il gruppo, che è un importante produttore di fibre sintetiche, di recente ha realizzato l'integrazione verticale della catena di produzione, creando nuove società per la produzione delle diverse materie prime chimiche di cui ha bisogno per uso interno.
4. Il nuovo investimento si colloca in questa strategia. Aquafil Technopolymers SpA, che è stata costituita di recente, riunisce le attività di compoundazione chimica e di produzione di masterbatch. Il nuovo stabilimento produrrà due tipi principali di compound: «masterbatch», inizialmente soltanto per l'autoconsumo del gruppo, e compound di poliammide 6,66 e 12, principalmente per i mercati esterni, di cui il 60 % destinato all'interno del mercato nazionale e per la rimanente parte al mercato europeo. I costi d'investimento sono costituiti dall'acquisizione dell'edificio industriale esistente (6,2 milioni di EUR) e dalla successiva installazione nel medesimo dell'impianto necessario (1,3 milioni di EUR).

Valutazione dell'aiuto

5. Ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio del 22 marzo 1999⁽³⁾, la decisione di avvio del procedimento d'indagine formale espone sinteticamente i punti di fatto e di diritto pertinenti, contiene una valutazione preliminare della Commissione relativa al carattere di aiuto della misura prevista ed espone i dubbi attinenti alla sua compatibilità con il mercato comune.
6. L'articolo 87, paragrafo 1, del trattato enuncia il principio secondo cui, salvo deroga contemplata dal trattato, sono

incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese e talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

7. L'aiuto prospettato in favore di Aquafil Technopolymers SpA consiste in una sovvenzione a fondo perduto da finanziarsi mediante risorse di Stato erogata dalla Provincia autonoma di Trento. La produzione di Aquafil Technopolymers SpA in particolare e quella di Aquafil in generale sono commercializzate in tutta Europa. Pertanto, l'aiuto proposto in favore di Aquafil Technopolymers SpA sembra, a questo stadio, costituire un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato.
8. L'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato prevede una deroga al divieto generale di cui all'articolo 87, paragrafo 1, per gli aiuti destinati a favorire lo sviluppo economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione. Analogamente, l'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), prevede una deroga per gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempreché non alterino le condizioni di scambio in misura contraria al comune interesse.
9. La Commissione, su proposta degli Stati membri, ha deciso quali sono le regioni in ciascuno degli Stati membri che possono beneficiare delle deroghe geografiche in virtù delle disposizioni succitate; tali regioni vanno a costituire infatti le cosiddette carte degli aiuti a finalità regionale. Aquafil Technopolymers SpA è situata ad Arco, in provincia di Trento. Secondo la carta degli aiuti a finalità regionale dell'Italia⁽⁴⁾, Trento non è ammissibile ad aiuti regionali all'investimento. Di conseguenza la Commissione dubita che l'aiuto proposto possa beneficiare della deroga regionale al divieto generale di cui all'articolo 87, paragrafo 1.
10. La Commissione in varie comunicazioni, orientamenti e regolamenti ha anche stabilito le regole in base alle quali essa valuta ed autorizza aiuti di Stato con obiettivi orizzontali ammessi a beneficiare di deroghe in virtù della prima frase del disposto dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c). Tale tipologia di aiuti comprende gli aiuti alla tutela dell'ambiente, gli aiuti alla ricerca e allo sviluppo nonché gli aiuti all'occupazione e alla formazione professionale.
11. La notifica effettuata dall'Italia si basa sulla legge PAT. La Commissione rileva che, come dichiarato nella sua decisione di approvazione di tale legge⁽⁵⁾, detto aiuto corrisponde a misure che o non costituiscono aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, o che configurano un aiuto corrispondente ad uno degli obiettivi orizzontali definiti dalla Commissione come compatibili in virtù dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c).

⁽³⁾ GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

⁽⁴⁾ Approvata dalla Commissione il 1° marzo 2000 (GU C 175 del 24.6.2000) e il 20 giugno 2001 (lettera SG 2001 D/289334).

⁽⁵⁾ Lettera della Commissione SG(2000) D/103425 del 3 maggio 2000.

12. Aquafil Technopolymers SpA è controllata al 100 % da un grande gruppo industriale e quindi è una grande impresa. Le autorità italiane basano la loro notifica su due articoli della legge PAT, più precisamente: sull'articolo 2, comma 3, il quale stabilisce che le grandi imprese possono beneficiare degli aiuti previsti dalla legge in questione, che non corrispondono ad obiettivi orizzontali, previa notifica e approvazione da parte della Commissione del caso specifico, per cui si tratterebbe di casi in cui l'aiuto risulta necessario per la permanenza sul mercato ovvero per la salvaguardia dell'occupazione, e sull'articolo 9, comma 4, il quale prevede inoltre che per le attività sostitutive, l'aiuto all'investimento può essere maggiorato del 10 % rispetto ai livelli d'intensità stabiliti dalla normativa nell'Unione europea. Esso definisce per attività sostitutiva la creazione o l'ampliamento di un'impresa che riassume una parte significativa di posti di lavoro precedentemente soppressi.
13. Le autorità italiane ritengono che l'investimento proposto da Aquafil Technopolymers SpA sia necessario per salvaguardare posti di lavoro oppure che possa essere definito un'attività sostitutiva, dato che l'edificio acquisito per effetto dell'investimento e nel quale sarà installato il nuovo stabilimento apparteneva a Komarek SpA, una società in liquidazione di cui Aquafil Technopolymers SpA riprenderà anche un certo numero di dipendenti. Per i 20 nuovi posti di lavoro addizionali da crearsi presso il nuovo stabilimento, l'impresa si è infatti impegnata ad assumere almeno 9 ex dipendenti della Komarek SpA.
14. A questo stadio la Commissione rileva che conformemente alla sua autorizzazione della legge PAT in questione, gli aiuti disposti dalla medesima saranno erogati nel rispetto delle norme comunitarie sugli aiuti di Stato e dei relativi massimali. Il tipo di aiuto disposto dalla misura in questione, ossia aiuti erogabili a grandi imprese, al di fuori degli obiettivi orizzontali, sembra configurare un aiuto al salvataggio e alla ristrutturazione per cui si applicano gli orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato al salvataggio e alla ristrutturazione ⁽⁶⁾.
15. A questo stadio la Commissione dubita che l'investimento notificato in favore di Aquafil Technopolymers SpA possa

essere considerato come un aiuto ad un'impresa ai fini della sua permanenza sul mercato o per la salvaguardia dell'occupazione, oppure, in altri termini, come aiuto al salvataggio o alla ristrutturazione. L'investimento in questione non rientra in un processo di ristrutturazione anzi, al contrario, si tratta di un investimento di espansione/consolidamento del mercato dell'impresa e del gruppo cui essa appartiene. Le autorità italiane non hanno presentato alcun piano di ristrutturazione né hanno comunicato che l'investimento rientra in un piano di ristrutturazione dell'impresa. A questo stadio la Commissione dubita pertanto che l'aiuto proposto possa essere considerato come un aiuto al salvataggio o alla ristrutturazione di imprese in difficoltà o come qualsiasi tipo di aiuto con un obiettivo orizzontale erogabile al di fuori delle regioni assistite.

16. A questo stadio la Commissione dubita che l'aiuto all'investimento proposto di 745 700 EUR, dell'intensità del 10 %, possa beneficiare di una deroga al divieto generale degli aiuti di Stato di cui all'articolo 88, paragrafo 1, del trattato CE. Pertanto la Commissione nutre seri dubbi sulla compatibilità dell'aiuto proposto con il mercato comune.

Conclusioni

17. Alla luce di quanto sopra, la Commissione, nell'ambito della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a presentare osservazioni ed a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto entro un mese dalla data di ricezione della presente. Essa invita inoltre le autorità italiane a inviare senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.
18. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.«

⁽⁶⁾ GU C 67 del 10.3.1999, pag.11 e GU C 283 del 19.9.1997.

STATSSTØTTE — FRANKRIG

Støtteforanstaltning C 42/2002 (ex N 286/2002) — Kompensation for de franske luftfartsselskabers indtægtstab i perioden 15.-19. september 2001**Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2**

(2002/C 170/04)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 5. juni 2002, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de støtteforanstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Energi og Transport
 Direktorat A — Kontor A2
 B-1049 Bruxelles
 Fax (32-2) 296 41 04.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Frankrig. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

1. Procedure

Ved fax af 11. april 2002, som blev registreret den 12. april 2002 med nummeret TREN (2002) A/56617, fremsendte Frankrigs faste repræsentant ved Den Europæiske Union en anmeldelse i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, til Europa-Kommissionen om en kompensationsordning for tab inden for luftfartssektoren for en periode fra den 15. september 2001.

Kompensationsordningen blev registreret som anmeldt støtte N 286/2002.

2. Kort beskrivelse af foranstaltningen

Efter terroristangrebene i USA den 11. september 2001, blev dele af luftrummet, især det amerikanske, lukket i flere dage. I denne periode måtte luftfartsselskaberne aflyse alle flyvninger på disse luftrum og pådrog sig tab på grund af følgevirkningerne for resten af flytrafikken og det faktum, at de ikke kunne transportere visse passagerer til deres slutdestination.

For Frankrigs vedkommende godkendte Kommissionen en kompensationsordning for indtægtstab i perioden 11.-14. september 2001⁽¹⁾. Kommissionen traf sin beslutning på basis af EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og kriterierne for anvendelsen heraf blev i dette tilfælde fastlagt i meddelelsen af 10. oktober 2001⁽²⁾. Frankrig fik godkendt et budget på 54,9 mio. EUR.

⁽¹⁾ Beslutning N 806/2001 af 30. januar 2002, (EFT C 59 af 6.3.2002, s. 25).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, KOM(2001) 574 af 10. oktober 2001.

Anmeldelsen, som denne beslutning vedrører, forlænger kompensationsordningen ud over den 14. september:

— For luftfartsselskaber, der driver ruteflyvning og charterselskaber vil den nye periode løbe fra den 15. til den 19. september 2001; for luftfartsselskaber, der foretager erhvervs-mæssige flyvninger, vil perioden løbe indtil den 30. september 2001.

— Kompensationsordningen dækker luftfartsselskabernes driftstab, som er direkte forbundet med den begrænsede adgang til det amerikanske luftrum efter begivenhederne den 11. september 2001.

— Ordningen indgår i det oprindelige, godkendte budget på 360 mio. FRF (ca. 54,9 mio. EUR).

3. Vurdering af støtteforanstaltningen

Frankrigs kompensationsordning udgør statsstøtte, fordi ordningen anvender statsmidler, begunstiger visse luftfartsselskaber, påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og risikerer at forvride konkurrencen.

EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), fastslår at »støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder« er forenelig med fællesmarkedet. I meddelelsen af 10. oktober 2001 anfører Kommissionen, at begivenhederne den 11. september 2001 kan betegnes som usædvanlige begivenheder i betydningen af denne artikel.

Kommissionen tvivler på, om den anmeldte støtteordning er forenelig med den politik, der fastsættes i dens meddelelse af 10. oktober 2001. Selv om støtteordningen ikke er diskriminerende, kan det nemlig siges, at

- den anmeldte periode overskrider de fire dage, som Kommissionen accepterede, og vedrører således en periode, hvor flytrafikken ikke var indstillet,
- den maksimale kompensation, som kan ydes til luftfartsselskaberne, udgør fem trehundrefemogtresindstyvendedele af årsomsætningen og vil blive lagt oveni de fire trehundrefemogtresindstyvendedele i Kommissionens meddelelse, og som blev godkendt i beslutningen af 30. januar 2002.

Kommissionen nærer således alvorlig tvivl med hensyn til støt-teforanstaltningens art og dens forenelighed med EF-traktatens statsstøttere-gler.

Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 fastsætter, at ulovligt udbetalt støtte, kan kræves tilbagebetalt af støttemod-tageren.

BREVETS ORDLYD

»Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. Procédure

1. Conformément à l'article 88, paragraphe 3 du traité CE, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a, par une télécopie du 11 avril 2002, enregistrée le 12 avril 2002 sous le numéro TREN (2002) A/56617, informé la Commission d'un dispositif de compensation de pertes dans le secteur aérien pour la période commençant le 15 septembre 2001.
2. Ce régime a été enregistré comme aide notifiée sous le numéro N 286/2002.

2. Description de l'aide

Contexte

3. Du fait des attaques terroristes survenues aux États-Unis d'Amérique le 11 septembre 2001, certaines parties de l'espace aérien ont été fermées pendant plusieurs jours. Ceci a été particulièrement le cas de l'espace aérien des États-Unis, totalement interdit du 11 au 14 septembre 2001, et qui n'a été réouvert progressivement à la navigation qu'à compter du 15 septembre 2001.

D'autres États ont pu avoir été amenés à prendre des mesures similaires sur tout ou partie de leur territoire.

4. De ce fait, et durant cette période initiale, les compagnies aériennes ont dû annuler les vols utilisant l'espace aérien concerné. De la même façon, elles ont subi des pertes du fait des perturbations connues par le reste du trafic ou par l'impossibilité de réaliser l'acheminement complet de certains passagers.
5. Du fait de l'ampleur et de la soudaineté de ces événements et des coûts qu'ils ont engendrés pour les compagnies aériennes, les États membres ont été amenés à envisager des dispositifs exceptionnels de compensation.
6. S'agissant de la France, le régime prévoyant de telles compensations pour les pertes subies du 11 au 14 septembre 2001 a fait l'objet d'une décision positive de la Commission ⁽³⁾. Cette décision a été prise sur la base de l'article 87, paragraphe 2, point b), du traité et de ses critères d'applicabilité établis au cas présent dans la communication du 10 octobre 2001 ⁽⁴⁾. Le budget autorisé à ce titre pour la France était de 54,9 millions d'euros.

Nouveau régime notifié par la France

7. La notification, objet de la présente décision, prévoit l'extension du régime approuvé pour la période s'achevant le 14 septembre 2001. Pour les compagnies régulières et de charters, la nouvelle période irait du 15 au 19 septembre 2001; en ce qui concerne les compagnies d'aviation d'affaires, elle se prolongerait jusqu'au 30 septembre 2001.
8. Les autorités françaises considèrent, à l'appui de leur notification, que la fermeture de l'espace aérien des États-Unis a eu des conséquences directes sur les compagnies aériennes au-delà du 14 septembre 2001, puisque ce ne serait qu'à compter du 20 septembre qu'elles auraient pu, pour les compagnies régulières, remettre en œuvre un programme stabilisé de vols, ce en respectant les nouvelles mesures de sûreté imposées par les autorités américaines pour pénétrer dans leur espace aérien. Des restrictions similaires auraient affecté les compagnies d'affaires jusqu'à la fin septembre de 2001.
9. Les autorités françaises ont précisé, au point 2.1 de la notification, que le présent régime ne modifiait pas la dotation budgétaire de 54,9 millions d'euros approuvée dans la décision N 806/2001 de la Commission.
10. Les compagnies aériennes éligibles sont les transporteurs aériens détenant une licence d'exploitation de transporteur aérien ou un agrément de transport aérien, délivré par les autorités françaises et en cours de validité au 11 septembre 2001. Pour être indemnisables, les pertes d'exploitation subies par les compagnies aériennes doivent être directement liées aux restrictions d'accès de l'espace aérien des États-Unis, à la suite des attentats du 11 septembre 2001, sur la période du 15 au 19 septembre 2001 ⁽⁵⁾ et doivent être liées:

⁽³⁾ Décision N 806/2001 du 30 janvier 2002 (JO C 59 du 6.3.2002, p. 25).

⁽⁴⁾ Communication de la Commission au Parlement européen et au Conseil COM(2001) 574 du 10 octobre 2001.

⁽⁵⁾ Du 15 au 30 septembre 2001 pour les compagnies d'aviation d'affaires.

- à l'impossibilité pour une compagnie aérienne d'effectuer un vol en raison des restrictions imposées par les États-Unis, ou
 - aux perturbations qui en ont découlé pour l'exploitation des autres vols de cette compagnie ou d'autres compagnies, ou
 - à l'impossibilité pour certains passagers d'autres vols de cette compagnie ou d'autres compagnies, d'être acheminés sur la totalité de leur trajet.
11. En revanche, les pertes résultant de l'annulation d'un vol à l'initiative propre de la compagnie, ou de l'annulation par des passagers de leur voyage pour des raisons personnelles, ne sont pas considérées comme des faits indemnisables.
12. Seules les activités liées au transport public de passagers ou de fret pourront entrer dans le champ de la compensation. Les pertes concernant d'autres activités de l'entreprise, telles que notamment la maintenance ou la fourniture de prestations de bord, ne sont pas éligibles à cette mesure.
13. La compensation maximale sera calculée en prenant en compte les lignes ou réseaux de la compagnie sur lesquels des pertes d'exploitation subies sont susceptibles d'être indemnisées. La perte de chiffre d'affaires indemnisable par le régime pourra cependant concerner l'ensemble du réseau des compagnies aériennes, tant en Amérique du Nord, qu'en Europe, ou dans d'autres parties du monde.
14. Pour ces lignes ou réseaux, le calcul tiendra compte:
- des pertes de chiffre d'affaires enregistrées au cours de la période du 15 au 19 septembre 2001 ⁽⁶⁾ par rapport à la situation qui aurait pu être considérée comme normale si les événements du 11 septembre 2001 n'étaient pas survenus; la perte de chiffre d'affaires sera calculée en comparant le trafic enregistré par chaque compagnie durant les cinq journées en cause avec celui enregistré par la même compagnie au cours des cinq journées équivalentes de la première semaine de septembre corrigé par l'évolution constatée lors des périodes correspondantes de l'année 2000,
 - des coûts qui auraient dû être supportés si l'activité n'avait pas été affectée par les événements du 11 septembre 2001, et qui ont été évités,
 - des surcoûts d'exploitation que les compagnies ont dû supporter en raison de la suspension de leur activité, et qui ne sont pas couverts par les assurances.
15. Le montant de la compensation maximale ne peut être supérieur au cinq cent soixante cinquièmes du chiffre d'affaires de l'entreprise.
16. Les autorités françaises ont précisé avoir consulté l'ensemble des compagnies aériennes éligibles. À l'issue de ce processus, elles ont prévu d'octroyer des compensations à huit compagnies françaises communautaires pour

un montant total d'environ 20,96 millions d'euros ⁽⁷⁾ (*). Elles ont également précisé envisager des compensations pour des compagnies françaises extra-communautaires, basées en Polynésie française ⁽⁸⁾, ce au cas où les aides individuelles ainsi envisagées pour les compagnies communautaires seraient acceptées par la Commission.

17. La France a indiqué à la Commission que ces informations détaillées par bénéficiaire envisagé lui ont été transmises afin de permettre un examen cas par cas; les autorités françaises considèrent cette approche comme celle définie par le Conseil des ministres «Transports» le 16 octobre 2001 ⁽⁹⁾ pour l'appréciation des indemnisations au-delà du 14 septembre 2001.

3. Appréciation de l'aide

Existence d'une aide

18. En vertu de l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations contraires, toute aide accordée par un État membre ou au moyen de ressources d'un État membre qui fausse ou qui menace de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions est incompatible avec le marché commun.
19. Les subventions aux compagnies aériennes constituent une allocation de ressources d'État en leur faveur et représentent donc pour elles un avantage économique certain.
20. Cette mesure visant le transport aérien est sélective par nature.
21. Dans le cadre d'un marché aérien libéralisé depuis l'entrée en vigueur du troisième paquet le 1er janvier 1993 ⁽¹⁰⁾, les compagnies aériennes d'un État membre se trouvent en situation de concurrence avec d'autres compagnies relevant d'autres États membres. Les subventions prévues en leur faveur, et l'avantage qu'elles en retirent, affectent les échanges entre les États et sont susceptibles d'affecter la concurrence.
22. Ces mesures, constitutives d'aide d'État, ne sont compatibles avec le traité que si elles sont réputées compatibles avec l'une des dérogations prévues.

Base légale pour l'appréciation de l'aide

23. En vertu de l'article 87, paragraphe 2, point b), du traité CE, sont compatibles avec le marché commun: «les aides destinées à remédier aux dommages causés par les calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires». Dans sa communication du 10 octobre 2001 ⁽¹¹⁾, la Commission considère que les événements du 11 septembre 2001 peuvent être qualifiés d'événements extraordinaires au sens de l'article 87.2.b) du traité.

(*) Données confidentielles.

⁽⁷⁾ [...].

⁽⁸⁾ [...].

⁽⁹⁾ Point 32.

⁽¹⁰⁾ Règlements du Conseil 2407/92 et 2408/92 (JO L 240 du 24.8.1992).

⁽¹¹⁾ Voir note 4.

⁽⁶⁾ Idem note précédente.

24. Au point 35 de la communication, la Commission explique les conditions qu'elle estime nécessaires pour considérer que les compensations liées à ces événements respectent les conditions de l'article 87.2.b du traité CE:

La Commission est d'avis que le coût découlant directement de la fermeture de l'espace aérien américain du 11 au 14 septembre 2001, est une conséquence directe des événements du 11 septembre 2001. Il peut en conséquence faire l'objet, de la part des États membres, d'une compensation au titre des dispositions de l'article 87.2.b) du traité dans la mesure où les conditions suivantes sont respectées:

- la compensation est versée de manière non discriminatoire à toutes les compagnies aériennes d'un même État membre,
- elle concerne les seuls coûts constatés au cours des journées des 11 au 14 septembre 2001 à la suite de l'interruption du trafic aérien décidée par les autorités américaines,
- le montant de la compensation est calculé de manière précise et objective en comparant le trafic enregistré par chaque compagnie aérienne au cours des quatre journées en cause avec celui enregistré par la même compagnie au cours de la semaine précédente corrigé par l'évolution constatée lors de la période correspondante de l'année 2000. Le montant maximal de la compensation, qui doit en particulier tenir compte à la fois des coûts supportés et des coûts évités, est égal à la perte de recettes dûment constatée durant ces quatre jours. Il ne peut être bien entendu qu'inférieur au quatre-trois cent soixante cinquième du chiffre d'affaires de la compagnie.

Compatibilité au sens de l'article 87, paragraphe 2, point b), du traité CE

25. Si le régime notifié est clairement non discriminatoire, dans la mesure où tous les transporteurs aériens, titulaires d'une licence de transport public délivrée par l'État membre, seraient éligibles, il a pour objectif de compenser les pertes pour des périodes allant, selon le type de compagnies, jusqu'au 19 septembre 2001 pour les compagnies régulières, et jusqu'au 30 septembre 2001 pour les compagnies d'affaires. Il dépasse donc clairement le cadre prévu par la Commission dans sa communication à la période du 11 au 14 septembre 2001 et limité aux pertes directement liées à la fermeture de l'espace aérien et déjà approuvées, subies durant cette période.
26. Si la Commission a déjà reconnu au point 35 de sa communication le caractère d'«événement extraordinaire» de la fermeture de l'espace aérien des États-Unis du 11 au 14 septembre 2001 et la compatibilité des compensations des pertes découlant de cette fermeture, elle n'a par contre pas accepté de considérer comme tel d'autres dommages ayant des liens indirects avec ladite fermeture. C'est notamment le cas des pertes subies par les compagnies aériennes après la réouverture de l'espace aérien le 15 septembre.

27. La Commission a expliqué dans sa communication que les pertes indemnisables devaient être «constatés ... à la suite de l'interruption du trafic décidé ...». Or, les autorités françaises détaillent, dans leur notification, les mesures de sûreté supplémentaires imposées par les autorités américaines, telles que fouille des bagages de soute à l'enregistrement, surveillance rapprochée des aéronefs, inspection et filtrage des personnels et la vérification que ces autorités entendaient pratiquer de la mise en œuvre des mesures, et précisent que: «Les délais de mise en œuvre de ces mesures n'ont pas permis aux compagnies de reprendre dès le 15 septembre la totalité de leurs vols.»

28. Les autorités françaises reconnaissent donc que la situation, après le 14 septembre, n'était plus caractérisée par une interruption du trafic mais bien par une exploitation plus contraignante des lignes aériennes au regard des mesures de sûreté. De tels surcoûts, s'ils ne sont pas fréquents, ne peuvent cependant pas être considérés comme événements extraordinaires au sens de l'article 87, paragraphe 2, point b), du traité. Des surcoûts ou contraintes d'exploitation semblables sont survenus ou subsistent lors d'interdiction de survol de certaines zones géographiques du fait de conflits, par exemple dans les Balkans, ou pour la desserte aérienne vers des pays présentant un risque politique spécifique, cela sans que pour autant une aide quelconque puisse être envisagée à ce titre.

29. Ainsi, la Commission ne peut considérer que les conséquences indirectes des attentats du 11 septembre, telles que des difficultés pour l'exploitation de lignes aériennes à compter du 15 septembre, soient placées sur le même plan que leurs conséquences directes, c'est à dire la fermeture complète de certaines parties de l'espace aérien jusqu'au 14 septembre, et donc l'impossibilité d'exploiter les lignes aériennes les utilisant. Les conséquences indirectes des attentats se sont fait sentir, et restent encore à ce jour sensibles, dans de nombreux secteurs de l'économie mondiale, et ce de manière plus ou moins prolongée, mais, à l'image de toute autre crise économique ou politique, ces difficultés, pour pénalisantes qu'elles soient, ne sauraient revêtir le caractère d'événements extraordinaires.

30. La Commission émet donc les doutes les plus sérieux quant à la conformité d'une telle mesure avec le traité, eu égard non seulement au dépassement de la période prévue au point 35 de la communication mais également et surtout à l'absence d'événement extraordinaire et au changement de nature de la perte indemnisable que cette extension de durée génère.

31. Certes, le mode de calcul, présenté par la France, des pertes d'exploitation pouvant faire l'objet d'une indemnisation se rapproche de celui établi par la Commission dans sa communication pour les quatre jours visés, tant pour la perte de chiffre d'affaires subie sur les jours considérés par rapport à la première semaine de septembre, que pour le correctif à établir pour tenir compte de la saisonnalité et issu de l'année 2000. En effet, la perte brute de chiffre d'affaires est diminuée des coûts évités par la compagnie du fait de l'annulation de vols; elle est par contre augmentée des coûts additionnels subis, ce sous déduction des indemnités d'assurance éventuellement perçues. Ces deux correctifs seraient, sur le principe, conformes à la position de la Commission.

32. En revanche, un plafond de cinq trois cent soixante cinquièmes de chiffre d'affaires, s'il correspond dans l'esprit à celui des quatre trois cent soixante cinquièmes défini par la Commission pour les quatre journées du 11 au 14 septembre, conduirait une compagnie donnée à pouvoir bénéficier d'une indemnisation maximale de neuf trois cent soixante cinquièmes de son chiffre d'affaires annuel. Les limites de la communication se trouveraient ainsi dépassées de manière très significative.
33. En ce qui concerne les conclusions du Conseil «Transports» du 16 octobre 2001 auxquelles l'État membre se réfère à l'appui de sa notification, la Commission rappelle que ces conclusions n'ont qu'une valeur d'indication politique et qu'elle ne sont pas juridiquement pertinentes dans le cadre de l'examen de compatibilité des aides. De plus, si le Conseil l'invitait pour la période postérieure au 14 septembre à examiner «cas par cas la compensation qui pourrait être accordée sur la base de critères objectifs pour contrebalancer les restrictions imposées aux compagnies aériennes européennes par le pays de destination», il envisageait lui-même, au même point 7 de ses conclusions, qu'«aucune aide ou compensation ne doit entraîner de distorsions de la concurrence entre les opérateurs». Dans le cadre de son appréciation de l'égalité de traitement entre opérateurs à laquelle la Commission doit veiller, elle note qu'aucune autre proposition similaire n'a été notifiée en faveur de leurs opérateurs aériens par les autres États membres.
34. La Commission, en conséquence de tout ce qui précède, conclut qu'il y a des doutes sérieux quant à la conformité d'une telle mesure avec le traité, tel qu'interprété dans la communication précitée. Les distorsions de la concurrence qu'elle serait susceptible de créer ainsi que l'absence de proportionnalité entre cette distorsion éventuelle et l'objectif poursuivi semblent à cet égard de nature à nécessiter un examen plus approfondi.
- #### 4. Décision
35. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission émet des doutes sérieux en ce qui concerne la compatibilité de ces aides avec les règles du traité CE relatives aux aides d'État et notamment l'article 87, paragraphe 2, point b), du traité CE. En vertu des articles 10 et 13 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil, la Commission enjoint à la France de lui faire part de sa réponse à cette ouverture de procédure ainsi que de lui fournir, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente, tous les documents, informations et données nécessaires pour mieux apprécier, le cas échéant, la compatibilité des mesures envisagées.
36. En particulier, il s'agit, à ce stade, des documents et explications supplémentaires relatifs à:
- a) la matérialisation des interdictions de vol ou des absences d'autorisation, qui auraient été établies par les autorités des États-Unis envers les compagnies aériennes françaises à compter du 15 septembre 2001;
 - b) la démonstration du caractère extraordinaire des contraintes en terme de sûreté ou autres demandées par ces mêmes autorités pour permettre les vols à destination des États-Unis à compter du 15 septembre 2001.
37. À défaut, la Commission adoptera une décision sur la base des éléments dont elle dispose. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.
38. La Commission se réserve la possibilité de demander des renseignements additionnels après l'analyse des informations visées ci-dessus.
39. La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE, et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil, qui prévoit que toute mesure constituant une aide d'État illégale et incompatible pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.»

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten

Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(2002/C 170/05)

(EØS-relevant tekst)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 24.5.2002

Medlemsstat: Det Forenede Kongerige (England)

Sag nr.: N 239/02

Støtteordning: Støtte til partnerskab vedrørende fornyelse

Formål: Fremme af socialt boligbyggeri (ejerboliger)

Retsgrundlag: Regional Development Agencies Act 1998, Greater London Authority Act 1999, Leasehold Reform, Housing and Urban Development Act 1993

Rammebeløb: Intet separat budget

Varighed: Indtil 31.12.2006

Andre oplysninger: Det Forenede Kongerige skal foretage årlig indberetning om projektets gennemførelse

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 2.5.2002

Medlemsstat: Frankrig

Sag nr.: N 241/02

Støtteordning: Ordning til fordel for virksomheder, der har lidt skade ved industrikatastrofen i Toulouse

Formål: Udbedring af skader

Varighed: To år

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 30.4.2002

Medlemsstat: Tyskland (Sachsen)

Sag nr.: N 558/01

Formål: Støtte til overførsel af teknologi gennem teknologiske centre

Retsgrundlag: Förderrichtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit über die Gewährung von Zuwendungen zur Unterstützung des Technologietransfers durch Technologiezentren im Freistaat Sachsen

Rammebeløb: 31 mio. EUR

Støtteintensitet eller støttebeløb: Kumuleringsovergrænse: 60 % henholdsvis 75 % i prioriterede regioner

Varighed: Indtil 31.12.2004

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 24.5.2002

Medlemsstat: Spanien (Asturias)

Sag nr.: N 716/01

Støtteordning: Støtte til forskning og udvikling — Asturias

Formål: Forskning og udvikling

Retsgrundlag: Resolución de convocatoria pública para la concesión de ayudas para la ejecución de proyectos de investigación en empresas en el marco del programa de I+D+I de Asturias 2001-2004

Rammebeløb: Ca. 1,8 mio. EUR

Støtteintensitet eller støttebeløb: 60 % til industrielle forskningsprojekter og 35 % til udviklingsaktiviteter på førkonkurrencestadiet

Varighed: 2002

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 29.4.2002

Medlemsstat: Spanien (Catalonien)

Sag nr.: N 86/02

Støtteordning: Støtte til forskning og udvikling — Catalonien

Formål: Forskning og udvikling

Retsgrundlag: Resolución por la cual se abre la convocatoria de ayudas para la realización de proyectos de I+D en cooperación con centros tecnológicos de la Red de Centros de Soporte a la Innovación Tecnológica (Red IT)

Rammebeløb: Ca. 1,2 mio. EUR om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: 50 % til projekter vedrørende grundforskning og industriel forskning, 55 % til udviklingsaktiviteter på førkonkurrencestadiet (35 % til SMV)

Varighed: 2002-2006

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 7.5.2002

Medlemsstat: Det Forenede Kongerige

Sag nr.: NN 12/02 (ex N 809/01)

Støtteordning: International teknologitjeneste — International personaleudveksling

Formål: Udveksling af bedste metoder for forvaltning og teknik

Retsgrundlag: Section 5 and 6 of the Science and Technology Act 1965

Rammebeløb:	1996/97:	GBP 40 000,	1997/98:
	GBP 982 000,	1998/99:	GBP 342 000,
	1999/00:	GBP 471 000,	2000/01:
	GBP 871 000,	2001/02:	GBP 1 430 000,
	2002/03:	GBP 1 950 000,	2003/04:
	GBP 2 600 000		

Varighed: Foreløbig begrænset til marts 2003

Andre oplysninger: UK skal foretage årlig indberetning om programmets gennemførelse

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.2873 — Logista/Gestcamp/Logesta)****Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenkede procedure**

(2002/C 170/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 9. juli 2002 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved den spanske virksomhed Logista SA (Logista), der tilhører Altadis gruppen og Corporación Gestcamp SL (Gestcamp), erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med den spanske virksomhed Logesta Gestión de Transporte SA (Logesta) ved køb af aktier i et nyoprettet selskab, som udgør et joint venture

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Logista: logistiktjenester knyttet til distribution af tobak i Spanien og Portugal, distribution af frimærketold, frimærker og andre dokumenter i Spanien, distribution af aviser og blade i Spanien og Portugal og distribution af bøger i Spanien

— Gestcamp: stål og automobiler, autokomponenter, metalstrukturer og lagre

— Logesta: vejbaseret frembringelse af fragt.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt. I henhold til Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner, jf. forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾ skal det bemærkes, at det overvejes at behandle denne sag i henhold til proceduren beskrevet i denne meddelelse.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne, med angivelse af sag COMP/M.2873 — Logista/Gestcamp/Logesta, kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Taskforce
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.

III

(Oplysninger)

RÅDET

Meddelelse om afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver

(2002/C 170/07)

Generalsekretariat for Rådet afholder følgende almindelige udvælgelsesprøve:

Rådet/A/415: Leder (m/k) af Arbejds miljøtjenesten ⁽¹⁾

Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er fastsat til den 30. august 2002.

⁽¹⁾ EFT C 170 A af 16.7.2002.

Tekster, der er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende C 170 E

(2002/C 170/08)

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>**CELEX:** <http://europa.eu.int/celex>

Informationsnummer	Indhold	Side
Rådet		
2002/C 170 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 40/2002 af 22. april 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/25/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer ⁽¹⁾	1
2002/C 170 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 41/2002 af 25. april 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse	22
2002/C 170 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 42/2002 af 27. maj 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe	37
2002/C 170 E/04	Fælles holdning (EF) nr. 43/2002 af 27. maj 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om livsforsikring	45
2002/C 170 E/05	Fælles holdning (EF) nr. 44/2002 af 27. maj 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe ⁽¹⁾	98

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

KOMMISSIONEN

MEDIA PLUS — UDVIKLING, DISTRIBUTION OG MARKEDSFØRING (2001-2005)

Iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner

Indkaldelse af forslag 40/2002

Støtte til markedsføring og markedsadgang

(2002/C 170/09)

1. Indledning

Denne bekendtgørelse om indkaldelse af forslag er baseret på Rådets afgørelse 2000/821/EF om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA Plus — Udvikling, distribution og markedsføring (2001-2005)), der blev vedtaget af Rådet den 20. december 2000.

Blandt de aktiviteter, der skal gennemføres i forbindelse med den nævnte afgørelse, figurerer følgende:

1. *Inden for markedsføring og adgang til branchemarkeder:*

- a) forbedre vilkårene for branchefolks adgang til kommercielle arrangementer og audiovisuelle messer for branchefolk i og uden for Europa ved hjælp af særlige aktioner vedrørende teknisk og finansiel bistand
- b) fremme etableringen af en database og/eller et netværk af databaser, der indeholder kataloger over europæiske programmer bestemt til branchefolk
- c) hver gang det er muligt fremme støtten til markedsføring af spillefilm lige fra den pågældende films produktionsstadium.

2. *Inden for markedsføringsaktiviteter til fordel for europæiske produktioner:*

fremme branchefolks iværksættelse, i tæt samarbejde med medlemsstaterne, af aktiviteter til fremme af produktionen af europæiske spillefilm og audiovisuelle værker til det brede publikum.

2. Formål

Denne bekendtgørelse henvender sig til europæiske organer og operatører, hvis aktioner bidrager til gennemførelsen af ovennævnte aktioner.

I bekendtgørelsen oplyses, hvorledes man anskaffer de dokumenter, der er nødvendige for at kunne indlevere et forslag med ansøgning om fællesskabsstøtte.

Denne indkaldelse af forslag administreres af Kommissionen, Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur, kontoret »Støtte til av-sektorens indhold«.

De aktører og organisationer, der ønsker at svare på denne indkaldelse af forslag og modtage dokumentet med retningslinjer for indgivelse af forslag med henblik på at modtage et finansielt bidrag til aktioner vedrørende »markedsføring«, bedes rette henvendelse til nedenstående adresse pr. brev eller telefax:

Jacques Delmoly
Europa-Kommissionen
B 100 4/20
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 299 92 14.

Kommissionen påtager sig at sende det nævnte dokument senest to arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Sidste frist for indgivelse af forslag er som følger:

- 4. september 2002 for aktioner, der gennemføres i perioden 1. januar 2003-31. maj 2003
- 15. januar 2003 for aktioner, der gennemføres i perioden 1. juni 2003-31. december 2003.

Resultater af licitationerne (Fællesskabets fødevarerhjælp)

(2002/C 170/10)

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp

(EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23)

2. og 9. juli 2002

Forordning (EF) nr./ Beslutning af	Parti	Aktion nr.	Modtager/ Bestemmelsesland	Produkt	Mængde (t)	Leve- rings- stadium	Tilslagsmodtager	Tilslætpri- s (EUR/t)
4.6.2002	A	218/00	WFP/Haiti	SUB	251	EMB	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	315,00
1053/2002	A	246/01	UNRWA/Israel	FABA	323	DEB	SAMSON CHERQUI SA — MARSEILLE (F)	346,50
	B	247/01	UNRWA/Libanon	FABA	85	DEST	SAMSON CHERQUI SA — MARSEILLE (F)	352,50
	C	248/01	UNRWA/Syrien	FABA	40	DEB	SAMSON CHERQUI SA — MARSEILLE (F)	335,00
	D	249/01	UNRWA/Jordan	FABA	107	DEST	SAMSON CHERQUI SA — MARSEILLE (F)	407,00
	E	250/01	UNRWA/Israel	FABA	65	DEB	SAMSON CHERQUI SA — MARSEILLE (F)	346,50
1054/2002	A	251-253/01	WFP/. . .	PISUM	2 000	EMB	DANÆRT A/S — ODENSE (DK)	225,49
2.7.2002	A	276/01	EuronAid/Haiti	HCOLZ	326	EMB	CEBAG BELGIUM NV — ANTWERPEN (B)	681,15
	A	282-284/01	EuronAid/. . .	LEPv	177	EMB	HOOGWEGT INTERNATIONAL BV — ARNHEM (NL)	1 385,00
	A	286+287/01	EuronAid/. . .	SUB	80	EMB	AUGUST TÖPFER & CO. — HAMBURG (D)	295,00
	A	273/01	WFP/Israel	FBLT	7 400	DEB	UNITED BELGIAN MILLS NV — ANTWERPEN (B)	197,93
	B	278+279/01	EuronAid/Angola	HCOLZ	470	EMB	CEBAG BELGIUM NV — ANTWERPEN (B)	680,80
	B	288/01	EuronAid/Haiti	FBLT	212	EMB	UNITED BELGIAN MILLS NV — ANTWERPEN (B)	175,73
	C	272/01	WFP/Israel	CBR/M/L	3 200	DEB	MAICERIAS ESPAÑOLAS SA — ALMASSERA (E)	429,00
	D	280/01	EuronAid/Haiti	CBL	1 200	EMB	EURICOM SPA — VERCELLI (I)	397,00

BLT:	Blød hvede	FABA:	Valske bønner (<i>Vicia faba major</i>)	WSB:	Hvede/soja-blanding
DUR:	Hård hvede	FEQ:	Hestebønner (<i>Vicia faba equina</i>)	Lsub1:	Modermælksstatning
ORG:	Byg	PISUM:	Flækærter	Lsub2:	Tilskudsblanding
MAI:	Majs	SUB:	Hvidt sukker	LHE:	Højenergimælk
SEG:	Rug	HCOLZ:	Rapsolie	AC:	Sammensat næringsmiddel
SOR:	Sorghum	HTOUR:	Solsikkeolie	PAL:	Pastaprodukter
CBR/M/L:	Sleben ris, rundkornet, middel- kornet eller langkornet	HOLI:	Olivenolie	SAR:	Sardinkonserver
RPR/M/L:	Parboiled ris, rundkornet, middel- kornet eller langkornet	HMAI:	Majsolie	CM:	Makrelkonserver
BRI:	Brudris	HSOJA:	Sojaolie	CB:	Corned beef
FBLT:	Mel af blød hvede	LEP:	Skummetmælkspulver	BPJ:	Oksekødkonserver
FMAI:	Majsmel	LEPv:	Vitaminiseret skummetmælkspulver	PFB:	Okseleverpostej
FSEG:	Rugmel	LDEP:	Letmælkspulver	CP:	Svinekødkonserver
SDUR:	Gryn af hård hvede	LENP:	Sødmælkspulver	PPF:	Svineleverpostej
SMAI:	Majsgryn	B:	Smør	CV:	Fjerkrækonserver
FHAF:	Havregryn	BO:	Butteroil	DEST:	Frit bestemmelsessted
CT:	Tomatkoncentrat	FETA:	Fetaost	DEB:	Frit lossehavn — losset
PT:	Tomat i pulverform	FROF:	Smelteost	DEN:	Frit lossehavn — ikke losset
COR:	Korender	BABYF:	Overgangskost på basis af korn	EMB:	Frit afskibningshavn
		BISC:	Kiks	EXW:	Ab fabrik

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til kontrolinstanser, som medlemsstaterne har givet meddelelse om efter artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 69 af 18. marts 2002)

(2002/C 170/11)

Side 1, i tabellen Belgique/België, produkt »Jambon d'Ardenne«:

i stedet for:

Promag ASBL	Rue du Carmel 1 B-6900 Marloie	OA/EO	1.2	Jambon d'Ardenne	30.3.1984	1.7.2001
Quality Control sc	Rue du Trône 57/ Troonstraat 57 B-1050 Bruxelles/ 1050 Brussel	OA/EO			18.2.1974	

læses:

Promag ASBL	Rue du Carmel 1 B-6900 Marloie	OA/EO	1.2	Jambon d'Ardenne	30.3.1984	
Quality Control sc	Rue du Trône 57/ Troonstraat 57 B-1050 Bruxelles/ 1050 Brussel	OA/EO			18.2.1974	1.7.2001